לו א מיי פי״ו מהלכות מעה״ק הלכה יב יג: לו ב מיי פי״ד מהלכות מעה״ק הלכה א ופי״ז

הלכה יב: לח ג מיי' פי"ד מהלי

מעה"ק הלכה ב: למ ד מיי' פ"ג מהלכות

תורה אור השלם

ו. ונפש כי תקריב קרבו

וְנְפֶשׁ כִּי תַּקְרִיב קַרְבּן מנחה לַיִּי סְלַת חִינָה קַרְבּנו לְנִינְה: יינְדְא כָּא וְיִנְדְא כָּא לְבְּרָה: יינְרְא כֹּא הַבְּכֶר זְבְר תָמִים יַקְריבְנוּ מון אָל פָּתַח אַהָל מועד יַקְריב אתו לְרצנו לְפְנִי יִינְי

אַלָה תַּעֲשׁוּ לַיְּ

במדבר כט לט

ויקרא כב יח

בְּמוֹעֲדִיכֶּם לְבַד מִנְדְרֵיכם ונדבתיכֵם לעלתיכַם

וְגִּדְבֹתֵיכֶם לְעלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְבֵּיכֶם

במדבר כט לט 1. דַּבּר אַל אַהַרוֹן וְאַל בְּנִינּ וְאַל בְּל בְּנִי יִשְׁרָאוֹ וְאָמַרְּת אָלְהָם אִישׁ אישׁ מבִּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הגַּר בְּיִשׁרְאַל אַשְׁר יַקְרִיב קְרְבִנוֹ לְבַל בַּרְרִיבוֹם וּלְבְל נְדְבוֹתְם וּלְבְל נְדְבוֹתְם וּלְבָל מִבְבוֹתְם ברבותים ברברביל בילוב-

מעה"ק הלכה א ופי"ד

הלכה בי

קר:

א) זרחים עו. לח., ב) [ובחים קונחים עו. נח., ב) [ונחים פר. לקמן קו.], ב) [עי' מוס' ובחים ה: ד"ה נפשן, ד) נ"ל פירשתי אינטריכא כו'. נ"ק,

מיבטיא לי מאי גברא לשני פרים איכוין ועד דממלי להו. לי"ב לוגין לא קרבי דהא יש קבע לנסכים ולא אמרינן ליקרבו שמנה לוגין לשני אילים ושלשה לוגין לכבש אחד או דלמא למנחה הראויה לשני אילים וכבש איכוין: ה"ג סרי מחד מינא וחד מחד מינא אמרינן או לא. כלומר מי הוי אורחא ון לאינדובי או לא: בותנר' מסנדבין יין. בלא שמן וסלת ומנסכו לשימין בפני עצמו ואין מחנדבין שמן בלא סלת ויין: מסנדבין שמן. וקומלו ומקטיר הקומץ ושיריו נאכלין: מה מלינו כו'. דאמרן לעיל (ע"א) אזרח (במדבר טון מלמד שמתנדבין נסכין ורבי עקיבא

ה) ל"ק מ"ו, ו) [לקמן קה.], ו) [נדל"ל ומאפה], הגהות הב"ח (b) נכ"ל ככלי אחד דמיימי שימין: (ב) רש"י ד"ה אף שמן וכו' בא נדבה הס"ד ואח"כ מ"ה בפני עצמה עם חובתן בא בפני:

גליון הש"ם

מום' ד"ה נפש:

מוסף רש"י מתנדב אדם מנחת נסכים. כלא זכח ואף על גכ שלא אמרה תורה מנחת כליל אלא הבאה בגלל זבח, היכא לפלים פלים (זבחים פד.). שנאמר בה נפש (א נאמר נפש בכל קרבנות נדבה

שימה מקובצת ל] ביין עיין תוס׳ זבחים (דף צ"א ע"ב): כן ושלמים

ובעוף: ג) יביא אחת: ד) יביא הרי שלשים י"ד וט"ז הרי שלשים ט"ו וכ' הרי חמשה ושלשים הכל קנ״ה מכ״א עד י. שלשים רנ"ה כיצד כ"א הרי חמשים כ"ג וכ"ז הרי כיצד ל"א ול"ט הרי שבעים ל"ב ול"ח הרי שבעים ל"ג ול"ז הרי שבעים ל"ד ול"ו הרי שבעים ל״ה ומ׳ הרי ע״ה הרי שנ"ה ומאחד וארבעים עד ני תנ"ה מ"א ומ"ט הרי ונ"ז הרי ק"י נ"ד ונ"ו הרי ק"י נ"ה וס' הרי קט"ו הכל . תקנ"ה וסימנך נ"ה קנ"ה רנ"ה שנ"ה תנ"ה תקנ"ה ס"ה אלף [ושמונה מאות] ותו: ין דמתני ואומר: יל) ובטפי מהני:יל) מיוחדת: יג) מנחה מין: ידן אחת מהמנחות האמורות בתורה: מו) מילתא היא: מו) עצמו

:דהאי דקאמר רבי יביא

מוקי לה ביין ז] ה) (כדחזינן) כדקתני מתנדבין יין ולא שמן: אף שמן שהוא מיבעיא לי מאי גברא לשני פרים קא מכוין בא חובה. במנחת נסכים בא נדבה (כ) ועד דממלי להו לא קרבי או "דלמא לשני בפני עלמה: עם חובחו בפני עלמו. אילים וכבש אחד קמכווין תרי מחד מינא אע"פ שהוא בא חובה עם המנחה אינו וחד מחד מינא אמרינן או לא מאי תיקו: מעורב במנחה תאמר בשמן כו' וכיון דלא מתני' במתנדבין יין יואין מתנדבין שמן אשכחן ליה דליתי בכלי בפני עלמו דברי רבי עקיבא רבי מרפון אומר מתנדבין השתח נמי לח לייתי: אפילו פרידה. אפי׳ גוול א׳ מתנדבין ה]: גבו׳ מדברי שמן אמר רבי מרפון מה מצינו 16 ביין שהוא שניהם כלמד מתנדב אדם מנחת נמ' אלא מנחה שנאמר בים בל שמי ווו בלא החבו ברן נפש עי זנחים דף ה ע"ב בא חובה ובא נדבה אף שמן שהוא בא נסכים. סלת שמן ויין בלא קרבן בכל חובה בא נדבה אמר לו רבי עקיבא לא אם יום דעד כאן לא פליגי אלא בפני אמרת ביין שכן קרב עם חובתו בפני עצמו עלמו אבל במעורב עם המנחה לא תאמר בשמן שאינו קרב עם חובתו בפני פליגי: קמשה מנקות. סלת ומחבת עצמו יאין שנים מתנדבין עשרון אחד יאבל ומרחשת וחלות ורקיקין אבל רבוכה מתנדבין עולה ושלמים כו ועוף אפי׳ פרידה לא חשיב דאינה באה נדבה אלא אחת: גמ' אמר ירבא מדברי שניהם בתודה עם הזבת ולאו מנחה היא: המ"ל. בן הא דהני חשיב ותו לא היכא נלמוד מתגדב אדם מנחת נסכים בכל יום דאמר מנחה סתם יביא אחת מחמש פשיטא מהו דתימא מנחת נדבה גלי בה הללו: אבל היכא דפריש. לנסכים רחמנא הני חמשה מנחות אין מפי לא קמ"ל פריש: מאי טעמא. אין שנים מתנדבין עשרון: מקריב. לשון יחיד: עולוחיכם. לשון רבים: עני. דרכו להביא מנחה שאין לו בהמות: חמשה מיני טיגון. סלת מחבת ומרחשת וחלות ורקיקין

שתקובל לפני בהן: הדרן עלך המנחות והנסכים

דמנחת מאפה. כל מידי דאית ביה שמן קרי טיגון: שאהנה ממך. כלומר

הרי עלי עשרון. פירשתי. כמה עשרונים אביא: ואיני יודע מה פירשתי יביה ששים עשרונים. דאי בציר מהכי נדר לא איכפת ליה דמתני י] ואמר כמה שנדרתי יהיו לנדרי והשאר יהא נדבה ובטפי יא] ליכא לספוקי דאין מנחה יחידית יתירה על ששים עשרונים: הרי עלי מנחה. סתם: יביא איזו שירלה. מחמשה מנחות: יבן מיוחדות. מפרש בגמראי): יג] מין המנחה. כלומר הרי עלי מנחה או שאמר הרי עלי מין המנחה יביה החת יד]: מנחות. עלי או שחמר מין מנחות עלי יביה שתי מנחות ממין מחד: פירשתי. מחת מן המנחות שכתובים בפרשה ואיני יודע אי זה מהן פירשתי כו': פירשתי מנחה. בכלי אחד של עשרונים: ואיני יודע כמה. עשרונים קבעתי בה: יביא ששים עשרון. דבטפי מהכי ליכח לספוקי ואי בציר נדר לא איכפת לן

תחלה דמתני ואמר כמה שפירשתי יהא לנדרי והשאר יהא לנדבה: **רבי אומר.** כיון דאמר מנחה משמע חדא אלמא בכלי אחד קבעה ואם יבים ששים בכלי אחד שמא בליר מהכי נדר והויא מנחה יחירה ואים לידי קביעותא דמנא מילחא בון הלכך יביא ששים מנחות מאחד ועד ששים חדא של עשרון וחדא של שחים וחדא של שלש וחדא של ארבע וכן עד ששים דודאי חדא מינייהו נדר ואינך נדבה: במ' אכל לא קבעתים בכלי אחד. הלכך יביא ששים עשרונות בששים כלים כל אחד ואחד בפני עלמו שין והא דקאמר יביא מנחות של עשרונות מאחד ועד ששים היינו היכא דקבעה בכלי אחד דלא מצי לאיתויי בכלי אחד לא בציר מהכי ולא טפי מהכי הלכך יביא מנחות של עשרונים מאחד ועד ששים דודאי חדא מינייהו נדר: מנא. מה טעם יביא מנחת סלת לפי שפתח בה הכתוב תחלה:

מה נשתנית שנאמר בה נפש. דאי משום דאיו באה בשותפות הוה ליה למיכתב איש או לשון אחר הוה ליה למיכתב אים או לשון אחר הפלכה: ב וז מיי שם הלכה ה: דמשמע יחיד דוקא: המישה מיני ג ח מיי שם הלכה ה: שיגוז. לא היה מטגו מנחת סולת שיגון. לא היה מטגן מנחת סולת מאפה י) תנור אלא מנחת מחבת ומרחשת לחודייהו אלא קורא טיגון מה שיש :בכולו שמן

הדרן עלך המנחות והנסכים

הרי עלי מנחה יכיא איזו שירצה. פירוש מחמשת מנחות אבל במנחת נסכים לא איכוין אע"ג דמתנדב אדם מנחת נסכים בכל יום דסתמא דעתו אמנחות המפורשות ורגילות לבא בפני עלמן ולא בגלל זבח: מנחה מין המנחה. פירוש או אמר מין המנחה:

הגי מילי בסתמא אבל היכא דפריש פריש: אין שנים מתגדבין: מאי מעמא אילימא משום דכתיב יתקריב עולה נמי הא כתיב יקריב אלא עולה מאי מעמא דכתיב 3לעולותיכם מנחה גמי הא כתיב 3למנחותיכם אלא משום דכתיב בה 11נפש תניא נמי הכי רבי אומר 4אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו לה' הכל באין בשותפות לא סילק הכתוב °אלא מנחה שנאמר נפש אמר ר' יצחק מפני מה נשתנית מנחה שנאמר בה נפש אמר הקדוש ברוך הוא מי דרכו להביא מנחה עני מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו לפני א"ר יצחק מה נשתנית מנחה שנאמר בה חמשה מיני מיגון הללו משל למלך בשר ודם שעשה לו אוהבו סעודה ויודע בו שהוא עני אמר לו עשה לי מן חמשה מיני מיגון כדי שאהנה ממך:

הדרן עלך המנחות והנסכים

הרי העלי עשרון יביא יו אחד עשרונות יביא יו שנים פירשתי ואיני יודע מה פירשתי יביא ששים עשרון יהרי עלי מנחה יביא איזו שירצה רבי יהודה אומר יביא מנחת הסולת שהיא מיוחדת שבמנחות ימנחה או מין המנחה יביא אחת מנחות או מין מנחות יביא שתים פירשתי ואיני יודע איזה מהן פירשתי יביא חמשתן יפירשתי מנחה של עשרונים ואיני יודע כמה פירשתי יביא ששים עשרון רבי אומר יביא מנחות של עשרונות מאחד יו ועד ששים: גמ' פשיטא עשרונות יביא שתים איצטריכא ליה הא נמי פשימא מיעום עשרונות שתים יי איצמריכא ליה: פירשתי ואיני יודע מה פירשתי יביא ששים עשרון: מאן תנא אמר חזקיה דלא כרבי דאי רבי האמר יביא מנחות של עשרונות מאחד ועד ששים ורבי יוחגן אמר אפילו תימא רבי באומר פירשתי עשרונות אבל לא קבעתים בכלי (6) דמייתי שיתין עשרונות בשיתין מאני: הרי עלי מנחה יביא איזהו שירצה [וכו']: תנא הואיל ופתח בו הכתוב תחלה אלא מעתה האומר הרי עלי עולה יביא בן בקר הואיל ופתח בו הכתוב

רבינו גרשום

אָשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיִיָּ לְעלָה: אַשֶּׁר יַקְרִיבוּ לַיִיָּ לְעלָה:

ליחלק כדמפרש במתני: אחד עשר מיבעי לי מאי גברא לב' פרים קא מיכרון לי"ב לוגין ועד דמלי להו לא קרבי או דלמא וכו' תרי מחד מינא. כגון ב' אילים וחד מחד מינא כגון כבש . דדעתיה אהכי או דלמא לחד מינא לב׳ פרים ותו לא וצריד למלינהו: מתנדבין יין. נסך בפני עצמו ואין מונודין שמן בפנ עצמו: ובא נדבה. כדאמרי אזרח מלמד שמתנדנ נסכים: שכן קרב עם חובת עצמו בספלים הנקובים הלכך מתנדבין יין בפני עצמו: אין שנים מתנדבין . עשרון אחד. משום דכתיב כי תקריב קרבן מנחה תקריב אחד ולא שנים: מדברי שניהם נלמד ומתנדב אדם שניהם נלמד [מתנדב אדם] מנחת נסכים. מנחה בפני עצמה בלא זבח וקרב עמה נסכים דהא בהא לא פליגי אלא בשמן בפני עצמו. אבל עם המנחה מודי ר' עקיבא: מהו דתימא מנחת נדבה גלי רחמנא. בחמש מנחות דהני ה' מנחות לחודייהו מייתי נדבה טפי לא: הני מילי בסתמא. כי נדר מנחה בסתם ודאי אינו מביא אלא אחח ודאי אינו מביא אלא אחת מחמש אבל אי פירש מנחת נסכים יביא מנחת נסכים: חמשה מיני טיגון. סולת מחבת מרחשת חלות ורקיקין וכל דבר שעשוי בשמן וסולת קרי טיגון: :טיגון

פירשתי בשעת נדר כמה

עשרונים רוצה להביא ואיני יודע מה

יהנו תובה או אביית בשוח במדוב מנחה גדולה של סי עשרון ובכלל הגדולה יש אותה שנדר: ולא כרי דאמר לקמן קטן והביא גדול לא יצא דלא סבירא ליה דיש בכלל הגדולה של סי עשרון ובכלל הגדולה יש אותה שנדר: ולא כרי דאמר לקמן קטן והביא גדול לא יצא דלא סבירא ליה וערכשים בכלל הגדולה של שנחות ובריך ששים כלים. אחד של שטינום מאחד ועד ששים דכיון דאינו יודע מה פירש שמא אמר מנהה של עשרונים מאחד עד שים בלים. אחד של שטינום במאחד של אחד בא: פירשתי עשרונים ואינו יודע ממה אבל ברי לי שלא קבעתים בכלי שלא אמרתי כך וכך בכלי אחד שלא הזכיר כלי וליכא למימר קטן והביא גדול הכא. ואינו צריך להביא אלא סביר שני שורנים והוא מה משך בס"ס ושרונים הוא לא ממה נפשך דאם אני ס"ס היר הביא ס"ר עם מס" עשרונים הוא מה משרונים הוא מה משך במי מה שפירש: